

Margit Simensen (f. Tjøme) – «Margit på posten»

Historien er fortalt av døtrene Sigrun og Tone, og av søster Grete (nedskrevet for noen år tilbake)

Margit ble født 27.08.1922, og var eldst av fem søsken.

De bodde i Øvre gate. Faren Tony jobbet som sjåfør ved fabrikken og moren Martha jobbet på veveriet.

På bildet under er hele familien Tjøme samlet.

Fra venstre: Kaja, Leif, far Tony, mor Martha med Eva på fanget, og Margit med Grete foran.

Bildene under er av Margit som ung. Bildet i midten er fra konfirmasjonen.

Margit gikk på Berger skole, som den gang lå i Skolebakken like overfor Øvre gate, så hun hadde kort vei til skolen.

Her er 1.-3.klasse i 1931. Margit står rett foran læreren, som nr.7 fra venstre på bakerste rekke

Her er alle elever 1934-35. Margit er nr.6 fra høyre i rekke 3

Margit hadde ulike husposter, det vil si at hun var hushjelp. I tillegg hadde hun ulike oppgaver på posten.

Blant annet jobbet hun som hushjelp hos Lorentz Hansen (ved idrettsbanen) etter skoletid:

Margit var postassistent for Kolstad. Søsteren Grete fikk derfor gå med posten etter skoletid. Grete har fortalt at hun syntes det var stas å ha en jobb! 3 måneder postombringelse kostet kr.3. Grete måtte gå til alle og be om oppgjør for postombringelsen. En gang sa Margit at hun kunne legge på 50 øre. Da hun kom til Nikkehjemmet ble hun møtt med at «de unge nå for tiden vil ikke gjøre noe uten betaling»

Attest. —
Margit Tjørne har vært hos oss
i 1½ år som hushjelp, og på posthuset,
hun er særdeles snill og villig, og i
alle dele tro og pålitelig.
Bergen i Vestfold 10/10 1959
K. Kolstad
poståpner

Margit var et arbeidsjern, og bidro mye da foreldrene skulle bygge hus i Sandvika. Her frakter hun tømmer som skulle brukes til husbyggingen.

Utdrag fra tekst som søsteren Grete har skrevet om husbyggingen:

Tømmer ble kjøpt på rot av Jepsen, ble hogd, fraktet med hest ned til saga som lå der hovedinntaket til vannledningen går i dag. Saga tilhørte Berger gård, og tømmer ble skåret til der, saga ble drevet med vannkraft.

... da krigen var slutt og kommet litt på avstand begynte bygginga.

Men mamma og pappa var jo ikke så unge lenger, så de måtte sette i gang nå hvis det skulle bli noe av. Margit, Kaja og Leif var jo voksne å kunne ta i et tak, så hele familien var optimister.

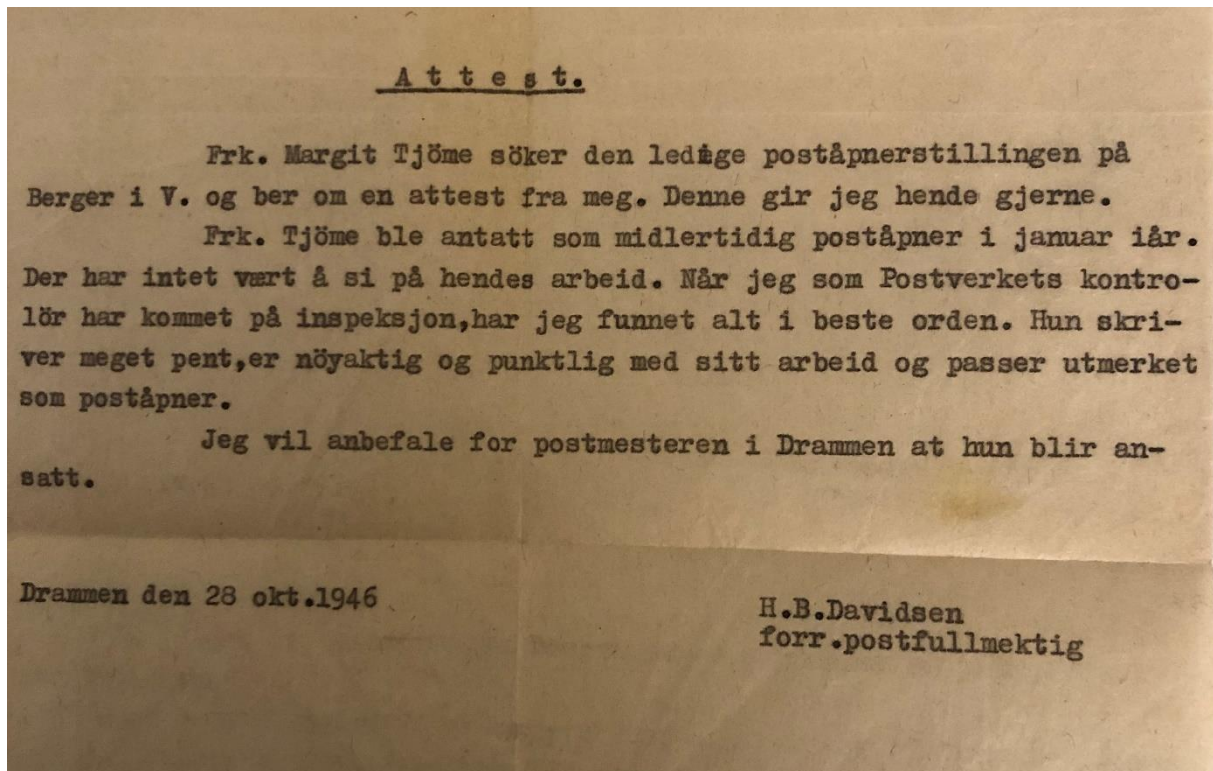
Julen 1947 flyttet vi inn i nesten ferdig hus som hadde kostet 15.000 kr. Margit og Kaja spleiset til ny spisestue, jeg hadde gått med posten så jeg hadde 500 kr på bankbok, de ble til ovn i stua. Disse pengene fikk jeg tilbake ved at pappa betalte handelsskolen for meg.

«Margit på posten»

De fleste omtalte Margit som «Margit på posten» - det var slik folk kjente henne. Og det var kanskje ikke så rart, for hun jobbet i posten i over 40 år! Først som poståpner, og så som bestyrer.

Margit ble ansatt som midlertidig poståpner 21.01.1946, og søkte og fikk fast stilling fra 01.02.1947.

Margit måtte stille garanti på kr.2.700 for å ta over posten. Det var mye penger den gangen, men Jebsen hjalp henne med det.

Posten kom med båt, og ble hentet på brygga hver morgen. Etter hvert skulle den transporteres med buss, og Margit foreslo å flytte postkontoret til «Evakafeen» (det gule huset mellom «Brusen» og veien til Bjørnebråtan). Det ble noen protester angående plassering på øvre Berger, men fordi posten nå skulle transporteres med buss, mente posten at det det beste alternativet – og slik ble det.

Margit jobbet stort sett alene frem til Berger fikk landpostrute i 1971. Magna Pedersen ble Bergers første landpostbud. Her er de begge, Margit (t.v) og Magna, i Sandvika sommeren 1971, da landpostruta startet.

Margit og familien

Margit giftet seg med Sigurd Simensen i 1947 (bildet til høyre).
Sigurd jobbet først i fabrikk, så som tømmermann og deretter på papirfabrikken på Selvik.

Margit og Sigurd fikk to jenter, Sigrun (f.1948) og Tone (f.1954).

Margit og Sigrun bodde først hos besteforeldrene i Sandvika. Deretter leide de bolig på ett rom og kjøkken i Fossekveiva 5 (2.etg mot høyre), hvor de bodde til 1953.

De bodde vegg i vegg med Posten fra 1953 til 1957, før de bygde på Furukollen (huset i den skarpe venstresvingen på vei opp til Bjørnebråtan).

Det var en vanlig dør mellom leiligheten og postkontoret, med innerdør-nøkkel. Den låste de med en bøyd ståltråd gjennom nøkkelen.

Huset på Furukollen, tegnet av Øyvind Skjærsvold

Mamma på Posten

Sigrun og Tone forteller

Margit skulle ha 3 måneders barselpermisjon da Tone ble født. Men på grunn av en udugelig vikar, begynte hun å jobbe etter 3 uker! I og med at vi bodde på posthuset, så ble Tone en del av postinventaret.

Vi var alltid med mamma på jobb, og Sigrun likte nok å være barnepike. Hun gledet seg veldig til å bli storesøster. Hun strikket kofte etter mammas rettledning. Hun fikk en og en omgang tegnet ned. Kryss for rød og strek for blå. Sigrun var bare 6 år, og klarte å få jakka ferdig i tide! (bildet til høyre)

Sigrun og venninna hennes sto ski på jordet bak Posten. Venninna glapp ut av beksømstøvlene og sto i sokkelesten. Sigrun ropte på mamma som svarte «Vent litt!», deretter låste hun døren til Posten og kom og hjalp til.

Sigrun maste og maste om å få trille Tone i dukkevogna si. Mamma ble lei maset, og sa at hun fikk gå til mormor og bestefar i Sandvika. Sigrun trillet i vei med Tone (1 år) i dukkevogna. Den var av tre, uten fjærer og dermed stiv og ristet fælt. Resultat av det ble at Tone kastet opp, og siden har hun vært bilsyk.

Når Tone ble større og storesøster var på skolen, måtte mamma finne annen form for underholdning. En av tingene var å sette frimerker på julekort. Det var ulik pris på julekort med 5 ord eller flere ord. Kortene ble sortert i to bunker så alt ble gjort riktig! Tone kan enda kjenne smaken av limet på frimerkene. En annen form for sysselsetting var å tre mynter med hull i på en snor. Vi lærte tidlig å respektere at alt på posthuset ikke var vårt, og fikk tidlig lære forskjell på «mitt og ditt»

Mamma var alltid på Posten, så vi gikk dit etter skolen. Hun var en pioner med hjemmekontor, som vi kjenner fra i dag. På den måten hadde hun nok mer tid sammen med oss barn en mange familier har i dag.

Men hun fortalte at hun sto bak gardina på postkontoret og gråt da vi dro på forskjellige aktiviteter. Hun kunne sjelden bli med.

Alle kjente «Margit på posten», også hyttefolket (hvor mange var fra Drammen). Tone brukte det som referanse og fikk sin første jobb hos Refsum Gummivarefabrikk i Drammen (de hadde hytte i Sandvika)

Mamma er et forbilde for oss begge. Hennes arbeids- og omsorgsevne var for oss uten grenser. Vi har lært mye av mamma!

Jobb og hjem

Mamma var nøye, alt skulle være strøket. Hele huset ble vasket, det var 7 slag til jul, nyvaskede filleryer og nylakkerte gulv. Det hendte hun ikke rakk å stryke alt før julaften, da la hun det på loftet på vent – for alt skulle jo se bra ut!

Vi kan huske at hun alltid serverte middag lagt på fat. Husmor-rollen satt hun veldig høyt.

Hver jul fikk mamma stressutslett. Hun var oversliten. Det var travelt på Posten før jul; masse julekort, mange pengesendinger. En jul forsvant en sjekk, den var sporløst borte! Fortvilelsen var stor da mesteparten av julelønna gikk til å dekke dette tapet. Når postkontoret ble flyttet og skranken ble revet, ble sjekken funnet! Bedre sent enn aldri – hun fikk pengene tilbake.

Margit var spent når det var forventet inspeksjon! Månedsoppgjøret måtte stemme på øret.

Det var mamma som leide lokalet for Postkontor. Hun betalte leien dirkete til huseier. Vasket lokalet og kjøpte arbeidsklær og vaskemidler for egne penger. Hun kjøpte regnemaskin på avbetaling.

6-dagers arbeidsuke var vanlig, hadde aldri lørdagsfri. Startet med å hente posten med bussen kl.7, Åpnet kl.9 – hadde middagspause fra kl.12 til 13. I denne tiden løp hun hjem og forberedte middagen eller gjorde annet husarbeid. Tømmepostkassa på torvet på Nedre Berger måtte tømmes etter kl.21.

Når Sigrun skulle på kino på Samhold måtte hun tømme den røde postkassa på nedre Berger i samme slengen. Nøkkelen til postkassa måtte hun ha i snor rundt halsen (fikk ikke lov å ha den i lomma). For dette fikk hun kr 1,- pr gang.

Alle transaksjoner ble ført for hånd. Mamma hadde nydelig håndskrift! (se liste med gaver hun fikk til konfirmasjon). Hun opplevde ikke Postens overgang til data.

Gullarmband. Fra Böhrn's	Lokkanner. flaske Fra Andersen
Lompekisten. Fra Holmsbu	Fingerring " Klara og Hildrick
Lompeke. Av. Jenny og Synnive	10 kroner " Berthe Hegrener
Phalshjerte " Bjørdis og Jakob	5 " " Marta og Kristian
" " " Erik Bondahl	5 " " " Hanna og Harb
Gullkjede " Alf Solberg	5 " " " Ole Birkeland
Perlebånd " Reidun Solberg	Julegleder " Klara
6. ksjer. Fra Drammen	Blomsterbuket " Kaatwood.
Underkvi og kam. " "	Stylessett " Emma og Olaf Håkansen
Pudderetas. Fra Naomi og Hans.	teske med kommitakter " Gerd Måsen
" " " Kelse Moen	" " " Solveig Dahl
Børstet " Edvardsen's	" " " Kari Moen
Lølv. Børstet og kam " Bringer's	" " " " Kong & Klev
Lompekisten " Frind Olsen.	" " " " Kari og Ingvald Bringer
" " " Asbjørn og Astrid	" " " " Josefine og Jørgen Hanneken
" " " Erik Nybren	Lølv. kam " Nelly Haugland.
Lølv. kam " Lappa og Knif	1. ksjer " Sigrud og Harald.
Blånduske " Mamma og Raja	Fingeløll " Marie Haugland

Det var et stort ansvar å drifte postkontor. Bl.a. å håndtere store summer, som lønningene til hele fabrikk.

Hun la seg på postsekkene hvis hun en sjelden gang var syk. Hun hadde jernhelse, selv om hun ofte hadde hodepine.

Hun var glad i jobben sin, og stolt av den.

«På post» bak skranken hver dag i over 30 år

Margit Simensen behøver ikke lenger gå helt til bryggen for å sende og hente post. Bussen har overtatt og stanser like utenfor døren. (Foto: Reidar Halden)

Poståpneren ved Berger Postkontor har passert et jubileum ved elaten. Hun er nemlig inne i sitt 31. år som poståpner på samme sted. Vi har ellers inntrykk av at folk i hennes stilling gjerne flytter litt på seg.

Men Margit Simensen kan ikke tenke seg å flytte fra Berger. Her kjenner hun nesten hvert eneste menneske. I hvert fall gjorde hun det inntil for en del år siden, da den enorme tilflytningen til Bergeråsen startet. Men også menneskene der har hun kontakt med — de er jo hennes kunder.

Mangt og meget har forandret seg på Berger siden Margit Simensen overtok postkontoret der i 1947. Den gangen var det litt over 200 husstander som sognet til postkontoret. I dag er tallet 521. I de første årene ble posten sendt pr. båt, og fru Simensen stilte opp på Berger brygge når Juno la til. I dag stanser bussen like utenfor døren. 3075 Berger har inntil for få år siden vært enmanns(kvinne)-betjent postkontor, og fru Simensen har aldri hatt tid til å skulke jobben. Helsen har som man skjønner vært god. Nå skjer mye av postekspederingen pr. landpostbud, men stadig er postkontoret et sentralt sted der folk møtes til en liten prat.

— Men det var nok mer et samlingssted før i tiden, og mange av de gamle, gode «kundene» er borte. Det dukker opp flere ukjente ansikter etterhvert, sier fru Simensen.

Mamma var ikke med i husmorlaget eller annet, for tiden strakk ikke til. Lite tid til hobbyer, men hun strikket og sydde seg blant annet bunad. Var glad i musikk og gikk på Hammonorgelkurs sammen med barn og barnebarn.

Pappa jaktet, plukket sopp o.l. og det var stas når han kom hjem med det. Mamma tilberedte og stelte alt.

Margit med barnebarna på trappa på postkontoret i 1984/85:

Hun ble operert for utposing på hovedpulsåren som ble oppdaget ved en tilfeldighet. Dette var i 1986. Etter dette ble hun ikke lenge i arbeid, og ble førtidspensjonert. Hun var da glad for å få tid sammen med alle barnebarna. Da Hilde og Henrik begynte på skolen var hun hos dem på Bjerkøya, og ble hele gatas mormor.

Margit døde 04.11.2005.

Sigrun Simensen og Tone Halvorsen
2023

